

**UCHWAŁA NR XIX/252/2020
RADY GMINY SZEMUD**

z dnia 3 sierpnia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Szemud

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256)

**Rada Gminy Szemud
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę z dnia 29 czerwca 2020 roku na działalność Wójta Gminy Szemud z przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Aleksandra Perz

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2020 r. do Urzędu Gminy w Szemudzie wpłynęły skarga Związku Nauczycielstwa Polskiego Oddział w Szemudzie na działalność Wójta Gminy Szemud.

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Wójta Gminy jest Rada Gminy. Również na podstawie przepisu art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) wynika, że Rada Gminy rozpatruje skargi na działania Wójta i gminnych jednostek organizacyjnych i w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 31 lipca 2020 r. przedmiotowa skarga została przedstawiona na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud. Członkowie komisji zapoznali się z treścią skargi oraz informacjami przedstawionymi przez Barbarę Rzeszewicz – Sekretarza Gminy Szemud.

W toku swoich działań Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud ustaliła następujący stan faktyczny.

Skarżący wskazali, że Wójt Gminy Szemud Ryszard Kalkowski dopuścił się publicznego obrażania i zniesławienia Prezesa Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Szemudzie słowami wypowiedzianymi do Pani Prezes w lekceważący sposób „trzy lata na emeryturze i coś się stało”, na XVIII sesji Rady Gminy Szemud w dniu 16 czerwca 2020 r. Według Skarżących są to obraźliwe słowa, które mogą wiele sugerować. Zdaniem Skarżących słowa te wywołały duże niezadowolenie wśród mieszkańców, nauczycieli i członków związku obecnych na sesji i oglądających przekaz internetowy.

Skarżący uważają, że kierowanie takich słów pod adresem rozmówcy w czasie obrad sesji jest Rady Gminy, na forum publicznym, jest niedopuszczalne i przynosi ujmę urzędowi sprawowanemu przez Pana Wójta. Według Skarżących sesja jest po to aby spierać się na argumenty, jednakże nie można publicznie kierować obraźliwych słów pod adresem rozmówcy, w tym przypadku Pani Prezes, która jest osobą publiczną.

Ponadto według Skarżących Wójt zarzucił Pani Prezes mówienie nieprawdy i niezrozumienie istoty subwencji. Skarżący poinformowali, że pojęcie subwencja i dotacja mogą być używane zamiennie a subwencjonowanie to udzielanie dotacji (patrz słownik synonimów). Skarżący wyjaśnili, że subwencja ogólna, o której obliczaniu tak wnikliwie Pan Wójt mówił, składa się z kilku części, w tym z części oświatowej, potocznie nazywanej „subwencją oświatową”, której przeznaczenie jest określone w art. 35. Ustawy o finansowaniu zadań oświatowych.

Skarżący wskazali, że lekceważąca postawa Wójta wobec Pani Prezes nie sprzyja dialogowi pomiędzy organem prowadzącym a przedstawicielami Związku Zawodowego.

W odpowiedzi na skargę Związku Nauczycielstwa Polskiego Oddział w Szemudzie z dnia 29.06.2020 r. dotyczącą dopuszczenia się przez Wójta Gminy publicznego obrażenia i zniesławienia Prezesa Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Szemudzie słowami wypowiedzianymi na VIII sesji Rady

Gminy Szemud w dniu 16 czerwca 2020 r. w lekceważący sposób „trzy lata na emeryturze i coś się stało” Wójt Gminy Szemud wyjaśnił, że nie wypowiedział tych słów w lekceważący sposób i nie były to słowa mające na celu obrażenia czy zniesławienia Pani Prezes.

Słowa te były odzwierciedleniem ogromnego zdziwienia Wójta na wypowiedź Pani Prezes dotyczącą m.in. nierozróżniania pojęcia subwencji od dotacji, gdyż dotacja a subwencja to dwa różne źródła finansowania. W skardze wskazano, powołując się na słownik Synonimów, że są to wyrazy zamienne, jednak wskazać należy, że zamienne nie znaczy tożsame. W znaczeniu finansowym jest bowiem znaczna różnica pomiędzy subwencją a dotacją. Wójt Gminy był przekonany, że Pani Prezes z racji pełnionej funkcji taką wiedzę posiada i dlatego wyraziłem moje zdziwienie wypowiedzią Pani Prezes, która publicznie podczas sesji podawała informacje niezgodne ze stanem faktycznym. W tym miejscu wspomnieć można, że jedno z zadań na tegorocznej maturze z WOS –u wymagało od maturzystów wiedzy w zakresie różnicy pomiędzy dotacją a subwencją.

Ponadto Wójt Gminy wskazał, że Artykuł 35 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (t.j. Dz.U.2020.17) określa w jaki sposób jednostka samorządu terytorialnego ma udzielać dotacje biorąc pod uwagę otrzymaną subwencję.

Jednocześnie Wójt zapewnił, że nikogo nie lekceważy i zawsze jest otwarty na merytoryczną dyskusję.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy oraz przedstawionymi wyjaśnieniami rozpatrzyła skargę uznając ją za niezasadną.

Przedmiotowa skarga została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256)

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, to Rada Gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 (Rada Gminy)

Jednocześnie, w myśl art. 238 § 1 k.p.a. poucza się, że zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącego